

[Skatteministeren]

Dernæst ålede hr. Jens Thoft regeringen for, at den ved sin fremgangsmåde efter hr. Jens Thofts opfattelse har dæmpet forbruget af disse varer i en kortere periode. Jeg ved ikke, i hvilket omfang der har været tale om en sådan forbrugsdæmpning, men hvis der har været tale om det, er det meget svært at finde en sammenhæng mellem de to synspunkter, som hr. Jens Thoft fremførte i dag.

Hr. Jens Thoft var også inde på spørgsmålet om danske detailhandlendes avancer på disse varer. Jeg måtte forstå hr. Jens Thoft sådan, at han var af den opfattelse, at den afgiftslempelse – jeg tror, hr. Stavad var inde på det samme – der her foretages, ikke fuldt ud vil slå igennem på markedet, fordi de handlende vil benytte anledningen til at øge deres avancer.

Det er en problemstilling, som også har været antydet i dagspressen. Jeg har lagt mærke til disse antydninger om, at de afgiftsændringer, vi her drøfter, ikke i fuldt omfang vil slå igennem i form af lavere priser for forbrugerne. Så vidt jeg har forstået på aviserne, skulle hårde hvidevare-branchen, sådan som det er antydet, benytte afgiftsændringerne som anledning til at forhøje sine avancer.

Jeg er uforstående over for, hvad der er baggrunden for disse forlydender. De meldinger, Skatteministeriet har fra denne branches organisation, giver ikke anledning til tvivl om, at afgiftsændringerne for denne branche ligesom for tv- og videbranchen vil komme forbrugerne fuldt ud til gode og derfor også vil modvirke den stigning i grænsehandelen, som ville blive resultatet af at ophæve 275 kr.s-reglen, hvis vi ikke foretog en afgiftssænkning.

Hr. Stavad var ikke – i hvert fald ikke i sin indgang til emnet – så positiv, selv om jeg lyttede mig til, at hr. Stavad vel nok ville støtte lovforslaget. Hr. Stavad indledte sit indlæg med at kalde det en dårlig aftale, regeringen havde opnået med EF om forlængelse af 2-døgns-reglen. Hr. Stavad var af den opfattelse, at der ville blive tale om en stigende grænsehandel.

Om der vil blive tale om stigende grænsehandel, er svært at have et konkret bud på, men det, vi i hvert fald kan fastslå, er, at regeringen med dette forslag har taget de varegrupper, der i særlig grad normalt er genstand for grænsehandel, og sagt: Her fjerner vi helt den danske afgift eller reducerer den så væsentligt, at der efter alt det foreliggende ikke af den grund vil

kunne blive tale om grænsehandel med disse varer.

Når regeringen har løst sin del af opgaven, nemlig at fjerne afgifterne eller sænke dem væsentligt, så er det ikke muligt for regeringen at gøre mere for at forhindre grænsehandel. Det resterende er så op til markedet, op til konkurrencen mellem de handlende.

Jeg forstår ikke hr. Stavads udsagn om, at der skulle være tale om en dårlig aftale. Vi må alle sammen huske på, at det, der er det danske grundproblem, er den ganske betydelige forskel i forbrugsafgifter mellem specielt Danmark og Vesttyskland. Det er grundproblemet, at der er så store afgiftsforskel. Hvis vi forestillede os, at der var fuldstændig fri grænsepassage allerede i dag, vil hr. Stavad formentlig give mig ret i, at så vil store afgiftsforskel føre til en omfattende ukontrollerbar grænsehandel. Derfor har Danmark i nødværge kørt med en 2-døgns-regel, som væsentligt begrænser muligheden for afgiftsfri eller afgiftslettet indførsel af varer over grænsen.

Denne 2-døgns-regel har Danmark med mellemrum – den er jo en undtagelse fra de generelle EF-regler – fået forlænget og nu altså igen. Jeg synes faktisk det er en god aftale for Danmark, at vi har fået lov at beholde en regel, som jo er en undtagelse fra de generelle regler i EF. Det synes jeg faktisk er en god aftale.

Det spørgsmål, man egentlig må stille hr. Stavad, er: Hvad vil hr. Stavad? Hvad vil Socialdemokratiet? Er hr. Stavad af den opfattelse, at den 275 kr.s-grænse, som nu ophæves, kunne have været opretholdt? Jeg tror, vi må være enige om, at i hvert fald senest på det tidspunkt, hvor EF's indre marked efter planerne skal realiseres, ville det blive utrolig vanskeligt for Danmark at opretholde 275 kr.s-reglen.

Alle ved også, at der var anlagt sag ved EF-Domstolen imod Danmark på grund af 275 kr.s-reglen, hvori der skulle have været afsagt dom til sommer. Ingen ved, hvordan den dom ville være faldet ud, men jeg tror, de fleste vil give mig ret i, at på et eller andet tidspunkt ville Danmark under alle omstændigheder nok skulle have opgivet denne 275 kr.s-grænse, der jo også blev indført i nødværge for et par år siden.

Det spørgsmål, der står tilbage, hvis man må erkende, at en sådan begrænsning er vanskelig at opretholde i længden, er: Hvad vil hr. Stavad så, hvis han er utilfreds med den aftale, regerin-